

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117011922
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117011922.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Petra Tobiaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16.04.2019 v trestnej veci proti odsúdenému A. B. a spol. pre obzvlášť závažného zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Tr. zák. a iné, v konaní o návrhu odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 6Nt/25/2017 zo dňa 16.01.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sťažnosť odsúdeného A. B. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku, v spojení s § 394 ods. 1 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného menom A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. R. XXX, t. č. ÚVV a ÚVTOS Ilava na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 33T/99/2010.

Proti tomuto uzneseniu podal prostredníctvom svojho obhajcu, písomne v zákonnej lehote odsúdený A. B. sťažnosť, v ktorej vytkol okresnému súdu, že už samotná skutočnosť, že odsúdený Q. E. chce vo veci vypovedať na hlavnom pojednávaní, zakladá také dôvody, ktoré odôvodňujú možnú zmenu rozhodnutia, keďže jeho výpoveď bola len prečítaná a v procesnom postavení svedka musí hovoriť pravdu a nesmie klamať a mohla by byť vykonaná aj konfrontácia medzi svedkami Q. Q. a Q. E., keď vina odsúdeného A. B. bola založená na jedinom dôkaze, a to na výpovedi spoluobvineného Q. Q.. Podľa sťažovateľa bolo z trestu, ktorý mu bol uložený, zrejmé, že sa jedná o zjavný nepomer, a to vzhľadom k postoju jednotlivých odsúdených v predmetnej trestnej veci. Podľa sťažovateľa by mal byť súd v zásade otvorený tomu, že predložený dôkaz môže potencióálne doterajšie rozhodnutie o vine zvrátiť. V podstate na základe týchto dôvodov sťažovateľ navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a návrhu na povolenie obnovy konania vyhovel.

Krajský prokurátor vo svojom písomnom vyjadrení k podanej sťažnosti navrhol sťažnosť odsúdeného zamietnuť ako nedôvodnú, pričom poukázal na výpovede svedkov Q. E. a V. V. Ž. na verejnom zasadnutí okresného súdu s tým, že podľa jeho názoru sťažovateľ konkrétnymi informáciami zjavne nedisponoval a nedisponuje, keďže svoj návrh žiadnymi relevantnými informáciami a dôkazmi nepodporil a ním navrhovaní svedkovia v podstate ani nič neuviedli. Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v Prešove zdôrazňuje, že v prípadoch, ktoré sa skončili právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, je rozsah prieskumnej povinnosti daný § 394 ods. 1 Tr. poriadku. Súd

v tomto konaní skúma iba to, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je teda možné preskúmavať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou obvineného, či správne vyhodnotil vykonané dôkazy, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu a pod., či sa dopustil nejakých ďalších procesných pochybení, ale skúma len, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe a či by tieto dôkazy alebo skutočnosti samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré boli známe už predtým, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo v rámci ktorých by bol uložený trest v zrejmom nepomere s účelom trestu.

Z obsahu spisu je zrejmé, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/99/2010 zo dňa 16.02.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6To/8/2014 zo dňa 02.04.2014, uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 22 rokov, pričom pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Preskúmajúc obsah predloženého spisu aj krajský súd dospel k záveru, že podmienky pre povolenie obnovy konania zistené neboli. Odsúdeným navrhovaná potreba vypočutia svedka Q. E. a svedka V. V. Ž.É. na hlavnom pojednávaní ako dôkazov, ktoré by podľa jeho názoru odôvodňovali možnú zmenu právoplatného rozhodnutia vo veci, dôkazmi či dôkazmi v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku nie sú.

To, že súd je v zásade otvorený tomu, že sťažovateľom predložené dôkazy riadne skúmal, je doložené tým, že okresný súd v súlade s podstatou predmetného konania poskytol obom navrhovaným svedkom priestor oznámiť súdu nové skutočnosti, ktoré im boli známe. Pokiaľ odsúdený v podanej sťažnosti navrhoval, aby bol vypočutý svedok V. V. Ž., tak podľa návrhu na povolenie obnovy konania a najmä výpovede tohto svedka na verejnom zasadnutí pred okresným súdom vyplynulo, že ide o nepriameho svedka, ktorý sa mal o veci dozvedieť z toho, čo mu mal vo výkone trestu odňatia slobody povedať svedok Q. E., no obmedzil sa len na tvrdenie, že sa od svedka E. dozvedel iný priebeh predmetného skutku, pre ktorý bol A. B. odsúdený, ako sa on dozvedel z médií, a len tvrdil, že mu svedok E. nikdy nehovoril, že tento skutok mal spáchať práve A. B.. Takáto výpoveď svedka V. V. Ž. nemá sama o sebe zásadnú hodnotu, a nemá takú hodnotu ani vo vzťahu k samotnej výpovedi svedka E. či k inému doposiaľ známemu dôkazu. Pokiaľ obhajoba poukazovala na to, že svedok Q. E. by mohol uviesť skutočnosti pre súd nové a odôvodňujúce povolenie obnovy konania, pričom by mohlo dôjsť aj ku konfrontácii medzi týmto svedkom a svedkom Q., tak v tomto smere bolo výsluchom menovaného zistené, že v jeho doterajšej výpovedi nenastala prakticky žiadna zmena, lebo pokiaľ na hlavnom pojednávaní dňa 07.11.2013 kvôli odmietnutiu tohto svedka vypovedať bol dôkaz týmto svedkom vykonaný prečítaním zápisnice o jeho výpovedi z prípravného konania, tak na verejnom zasadnutí o návrhu na povolenie obnovy konania pred okresným súdom svedok vyhlásil, že na týchto výpovediach trvá, nechce na nich nič doplniť ani zmeniť, a že vždy pri nich vypovedal pravdu. Všeobecné, neurčité a bližšie nespresnené stanovisko svedka, že síce sám z vlastnej iniciatívy nechce o ničom vypovedať, ale že na pojednávaní je pripravený zodpovedať všetky otázky, ktoré by mu kládol súd, resp. strany konania, prípadne, že by na základe ochoty svedka vypovedať mohlo dôjsť aj ku konfrontácii so svedkom, ktorý sťažovateľ'a usvedčoval, nemôže mať vplyv na doterajšie rozhodnutie o vine či treste odsúdeného A. B.. Samotná možnosť výpovede svedka a konfrontácie sa takto javí len ako hypotetická, pričom nie je zrejmé, aké konkrétne skutočnosti by takéto dôkazy mali priniesť. Svedok Q. E. nie je pre súd novým dôkazom a nie je zrejmé, že by bol nositeľom skutočností, ktoré predpokladá ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

Dôvody sťažovateľa prednesené v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania tak nadriadený súd považuje za účelové, za dôkazne nepodložené, a preto za nespôsobilé v spojení s už vykonanými dôkazmi a už známymi skutočnosťami privodiť iné rozhodnutie o vine či iné rozhodnutie o treste. Obhajoba tak nepriniesla žiadne nové skutočnosti ani dôkazy spôsobilé odôvodniť povolenie obnovy konania, ktoré sa v prejednávanej veci skončilo právoplatným rozsudkom.

Aj podľa názoru nadriadeného súdu, podaný návrh zo strany odsúdeného, vrátane podanej sťažnosti, neobsahoval žiadne skutočnosti ani dôkazy, ktoré by opodstatňovali obnovu konania a boli len obhajobou odsúdeného v pôvodnom konaní, ktorá bola známa okresnému súdu, keď rozhodol vydaním vyššie uvedeného trestného rozkazu na základe posúdenia skutočností v kontexte dôkazov, ktoré boli spolu súčasťou spisového materiálu predloženého súdu prvého stupňa spolu s podanou obžalobou.

Krajský súd preto dospel k záveru, že odsúdeným A. B. v prejednávanej veci uvádzané skutočnosti a dôkazy nespĺňajú podmienky na povolenie obnovy, a keďže žiadne podmienky pre povolenie obnovy konania nezistil, sťažnosť odsúdeného v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je

prípustný.